

ՔԵՄԲԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՆ

ԻՒԼԱՆՍ ՓՐԿԶԻՆ ՈՐ Է ՄԵՐԶ ԻՊԱՐԱՍՈՒ, ԻՎ 8ՈՒԼԻՍԻ ՏԱՐԻՈՅՍ.

«Sker հայր մեր . . . Sker փրկիչ մեր, եւ նա փրկեաց զմեզ»:

Փրկութիւն խնդրող քրիստոսասէր ուխտաւորք, դուք որ հեռաւոր տեղերէ գիմերէք այսօր այս սուրբ ուխտատեղիս, այս փրկութեան աղբիւրը, արգեօք գիտէք կամ՝ կ'իշխէք թէ ինչ բանէ կուզէք փրկուիլ, որոնք ձեռքը պիտի փրկուիք եւ ինչ կերպով պիտի փրկուիք: Ջրհեղեղէ ազատիլ ուզողը բարձր տեղեր կ'ազդէ ու ձեռքերը դէպի երկինք կ'երցընէ, առ Աստուած կաղաղակէ որ փրկուի: Կրակի մէջ ընկնողը՝ կրակէն փախչիլ կ'սայի որ փրկուի. գետնաշարժի հանդիպողը՝ աներէն դուրս կ'ախչի որ կործանմունքի վտանգներէն փրկուի. կայծա. կէ չզարնուիլ ուզողը ինքզինքը սուրբ խաչին զօրութեանը կ'անձնէ որ փրկուի. հիւանդութենէ բռնուողը բժշկներու եւ Աստուծոյ կ'գիմէ որ փրկուի: — Մեք որ այսօր գիմեր եկեր եմք, կըսեմ, այս փրկութեան աղբիւրը, արգեօք քանի հոգի կայ մեր մէջն որ ալէկ գիտնայ թէ ինչ բանէ կուզէ փրկուիլ, որոնք ձեռքովը պիտի փրկուի, եւ ինչ կերպով պիտի փրկուի:

Եսայի մարգարէն Իսրայէլացւոց եւ մեզ սովորեցընել ուղեւորվ թէ ինչպէս պէտք է մարդս իւր բոլոր յոյսը՝ բովանդակ վստահութիւնը Աստուծոյ վրայ դնէ, կաղաղակէ. «Տէր հայր մեր, տէր գառաւոր մեր, տէր իշխան մեր, տէր թագաւոր մեր, տէր փրկիչ մեր, եւ նա փրկեաց զմեզ»: Եւ ինքն իսկ փրկիչն մեր Քրիստոս սովորեցուց մեզի որ իրեն գիմեմք՝ երբ ուղեմք որ եւ իցէ փորձանքէ ու վտանգէ փրկուիլ. «Հայր մեր որ յերկինս . . . փրկեա՛ զմեզ իշարէ»:

Եւ եթէ այս այսպէս է, ուրեմն ինչո՞ւ համար քրիստոնեայ մարդը իւր փրկութիւնը միշտ Աստուծոյ խնդրելու տեղը՝ շատ անգամ իւր խելքին, իւր ճարտարութեանը, իւր ըստելին, իւր աչքաբացութեանը, եւ կամ այս կամ այն մարդուն օգնութեանը, պաշտպանութեանը կապաւինի. եւ այնուհետեւ ինչ իրաւունք ունի գանգատ ընելու

որ խնդրած փրկութեանը չհասնիր:

Բաց յայնմանէ այս ալ նայելու է թէ ինչ բաներէ փրկուիլ պիտի ուղեմք: — Տէրն մեր կսովորեցընէ մեզի որ խնդրեմք իրմէն՝ փրկել զմեզ իշարէ, եւ չար ըսելով յայտնի բան է որ կհասկընայ նախ զհայրն ամենայն չարութեան զատանայ, եւ ապա որ եւ իցէ մեզք, եւ երկրորդաբար աշխարհիս այն ամենայն փորձանքներն որ պտուղ ու հետեւանք են մեղաց: Արդեօք մեք ալ այնպէս կհասկընամք Քրիստոսի խօսքը, եւ մեզքէ ու սատանայէն կուզեմք փրկուիլ: Ոչ, ոչ, քրիստոսասէր ուխտաւորք, հապա այնպիսի նիւթական նեղութիւններէ ու դրսի փորձանքներէ կուզեմք փրկուիլ որ չարիք պէտք չէ ըսուին, այլ բարիք. վասն զի խրատ են մեզի եւ պատիժք մեղաց, ինչպէս սով, հիւանդութիւն, կրակ, կարկուտ, մարախ, չորութիւն, աղքատութիւն, եւ ամէն տեսակ անյաջողութիւն: Ասոնցմէ փրկուիլ այն ատենը միայն պիտի ուղեմք՝ երբ տեսնեմք յայտնապէս որ մեր հաւատքն ու համբերութիւնը պիտի չգիմանան ասոնց առջեւը, եւ յուսահատութեան անդունդը պիտի կործանիմք: Ապա թէ ոչ, այսպիսի նեղութեանց ատեն՝ առաջ այն պիտի խնդրեմք յԱստուծոյ որ համբերութիւն ու քաջութիւն տայ մեզի՝ անոնց գիմանալու իրաւս իւր եւ իրփրկութիւն հոգւոց մերոց:

Իսկ թէ մեր փրկութիւնը որ եւ իցէ հոգեւոր ու մարմնաւոր փորձանքէ ու վտանգէ՝ ինչ կերպով պիտի խնդրեմք որ առնումք, այն ալ մեզի Փրկիչն մեր սովորեցուցեր է. «Խնդրեցէք եւ տացի ձեզ» կըսէ ինքն. եւ թէ որ մեք պատասխան տամք թէ հապա ինչո՞ւ համար ես կ'խնդրեմ ու չեմ առնուր, Յակոբոս առաքեալ պատասխանը կուտայ ու կըսէ. «Խնդրէք եւ ոչ առնուք, վասն զի չարաչար խնդրէք. — Անոր համար կ'ընդրէք ու ձեր խնդիրքը չէք առնուր՝ վասն զի գէշ կերպով կ'խնդրէք, այսինքն առանց կա-

տարեալ հաւատոյ, հապա երկմտութեամբ, տարակուսանօք, անհամբերութեամբ: Յիշեցէք սուրբ Աւետարանին պատմութիւնը որ կրօնէ թէ օր մը Պետրոս առաքեալ տեսնելով որ Տէրն մեր ծովուն երեսէն քալելով գէպի իրենց նաւը կուգայ, սիրտ ըրաւ՝ իջաւ նաւէն Քրիստոսի հրամանաւը որ նոյնպէս առանց ջրին մէջ ընկղմելու քալելով քովը երթայ: Բայց երբոր քամիին սաստկութիւնը տեսաւ, վախցաւ ու խնայեց սկսաւ ընկղմել: աղէկ որ աղաղակեց մէկէն իմէկ առ Փրկիչն, «Տէր, փրկեա՛ զիս»: Եւ Յիսուս ձեռքն երկնցուց՝ աղառեց զինքը, բայց թերահաւատութիւնն ալ երեսին զարկաւ ըսելով. «Թերահաւատ, ընդէր երկմտեցեր»: Ինչ գեղեցիկ խրատ եւ օրինակ այն քրիստոնէից որ աղէկ գիտեն թէ իրենց փրկութիւնը յԱստուծոյ է, ու թէ որ Աստուծոյ օգնէ՝ անշուշտ պիտի յաղթուին փորձութենէ, եւ սակայն հաւատոյ կողմանէ պակասութիւն ունենալով՝ շուտ կ'իջնան ու կ'աղաքանան եւ կ'սկսին ընկղմել, կամ թէ բոլորովին ալ փորձանաց ջրին տակը կ'երթան:

Արդ գուք, ո՛վ բարեպաշտ ուխտաւորք, կուգէք հասկընալ որ ձեր ուխտը ընդունական է թէ ոչ, ձեր խնդրած փրկութեանը պիտի հասնիք թէ ոչ. — ձեր հաւատքին զօրութիւնը քննեցէք: Եթէ խնդրէք հաւատով եւ առանց երկմտելու, անշուշտ կ'փրկուիք ո՛ր եւ իցէ երեւելի եւ աներեւոյթ փորձանքէ. հապա թէ որ երկմտիք ու տարակուսիք, փրկութիւն գտնելէն կ'արեցէք ձեր յոյսը:

Փրկիչն մեր Քրիստոս խիստ շատ անգամ կ'հարցնէր անոնց որ կուգային իրմէ փրկութիւն մը կ'խնդրէին. «Հաւատաս եթէ կարող եմ առնել քեզ զայդ»: Եւ եթէ գիմացինը հաստատուն հաւատք մը ցուցնէր, խնայեց պատասխան կուտար թէ «Ըստ հաւատոց քոց եղիցի քեզ»: Գիացէք, սիրելիք, որ ձեզի ալ ամէն մէկուդ նոյն հարցմունքը կ'ընէ Փրկիչն մեր այժմ՝ սուրբ սեղանոյս վրայէն. «Հաւատաս եթէ կարող եմ առնել քեզ զայդ. կ'հաւատաս որ ես այդ քու խնդրած փրկութիւնդ կ'ընամ տալ քեզի»: այս գիտցէք ու գուք ալ տաք սրտով ու արտասուալից աչքով աղաղակեցէք. «Հաւատամ Տէր. օգնեա՛ անհաւատութեանս իմում». եւ ամենեւին մի տարակուսիք որ ձեր խնդրած փրկութիւնը կ'ընդունիք:

Եթէ ձեր մէջէն ոմանք աղքատութեան կրակէն կուզեն փրկուիլ, այսպիսի հաւատքով պիտի գիմեն առ Փրկիչն, եւ խնայեց կ'ընեն: Եթէ ոմանք հիւանդութեան չարչարանքով կտագնապին, նոյն հաւատքով անտարակոյս կ'առողջանան: Եթէ ոմանք ուրիշներու անիրաւ բամբասանքէն ու չարախօսութենէն կ'չարչարուին, նոյն հաւատքով անյաղթելի քաջութիւն ու համբերութիւն կ'առնուին ու կ'զօրանան: Եթէ ոմանք աշխարհիս ո՛ր եւ իցէ անյաջողութենէն կ'աղաքանան, կտաքսափին, կտագոհան, ամէն բանի առատութիւնը (պրոֆէթր) պակսած է կրօնէ, թող գիտնան որ ամէն բանէ առաջ հաւատքի պրոֆէթր պակսեր է աշխարհէս, եւ բոլոր սրտով առ Փրկիչն թող գիմեն որ փրկութեան հասնին ու յաջողութիւն գտնեն: Բայց անկից ալ առաջ խնդրեմք պաղատիմք ամէնքս միաբան ի՞նչպէս մերմէ Յիսուսէ Քրիստոսէ որ փրկէ զմեզ իբրեւ չարէն եւ յամենայն չարեաց պատճառէ, որ է մեղքն: Փրկէ զմեզ այն գողութենէն, այն ագահութենէն, այն զրկողութենէն, այն սնդրութեանէն՝ որ շատ անգամ հարստութեան հետ կուգայ մեզի: Փրկէ զմեզ այն աժգոհութենէն, այն նախանձէն, այն գիշերմութենէն, այն ցածութենէն որ շատ անգամ աղքատութեան հետ կուգայ մեզի: Փրկէ զմեզ այն յուսահատութենէն որ հիւանդութեան հետ կուգայ մեզի. այն անհաւատութենէն որ կոյր տգիտութենէն եւ գիւղական գիտութենէ կուգայ մեզի: — Եւ այնուհետեւ ամենեւին երկբայութիւն չունենամք որ մեր ամենայն երկրորդական խնդիրքներն ալ կ'ընդունիմք յԱստուծոյ առատապէս, ինչպէս որ ինքը Փրկիչն մեր սովորեցուց մեզի ըսելով. «Խնդրեցէք նախ զարքայութիւնն Աստուծոյ եւ զարդարութիւնն նորա, եւ այն ամենայն յաւելցի ձեզ»: այսինքն ամէն բանէ առաջ այս խնդրեցէք որ Աստուծոյ կամքը կատարուի ձեր վրայ, եւ շնորհք տայ ձեզի արդարութեամբ՝ զգաստութեամբ եւ աստուածալաշտութեամբ ապրելու աշխարհիս երեսը, եւ ձեր ուրիշ ամէն խնդիրքները գիւրաւ կ'կատարուին:

Յայս կ'յորդորեմ եւ ես զձեզ, բարեպաշտ ուխտաւորք, եւ այս փրկութիւնը կ'մաղթեմ ձեզ ամենեցուն ի՞նչպէս մերմէ Յիսուսէ Քրիստոսէ, որով փառք եւ գոհութիւն յաւիտեանս. ամէն: